

moji misli toliko lepša, kolikor sta grša. V svoji samoti ne živim tako po pasje slabo, kakor ljudje sodijo. Kurim si prav pridno s starim, sladnim droževčkom. Novic ti nisem prinesla nič in povedati moram ti samo še to, da ti se priporočam za plesalko. Boš že videl, sladki ljubček, kakó mi pojdejo noge v skok. Ho ho ho!

(Konec prihodnjič.)

Pred spomenikom.

solnčnem kraji na planjavi
Spomenik iz tal kipí,
Krasen v zórni razsvetljavi
Sèm v obraz se mi žarí!

Spomenik, oj kámen tožni,
Z divjim bólom náte zrem
In drhtěč ti venec rožni
Na kamnéni križ pripnèm!

K tebi sem plašnó hitéla
Oh! in jókala glasno
In iz dnu srcá ihtela
In vzdihávala bridkó! ..

Mnogi, mnogi pokopáni
V zorni dôbi tukaj spé,
Z bojno slavo so obdani
In imena jim česté.

Ljubi moj na širnem sveti
Moj zaklád, zaklád jedín,
Tudi ti v ponósнем cveti
Pal si, domu zvesti sin!

In pod žalnim spomenikom
Med drugóvi mirno spiš,
Jaz pa z glasnim divjim vzklikom
Zdaj objemljem smrtni križ!

Oh razmakni se, zidánje,
Ki na vek oklepaš jih
V njih nevzdramno tiho spanje,
Naj zveni mi jok in vzdih!

Kaj mi bójna slava hoče,
V koji mu blestí imé;
Oh! na glas mi duša joče
In zveni na vek gorjé!

V solnčnem kraji zrèm gomilo,
Kmalu, kmalu moj bo dom;
V njej gorjé bo potihnilo
In potihnil jok in dvom!

In na ónem svetu bova
Srečna zopet, ljubi moj,
In prišla radóst bo z nova,
Ko bom sklenena s tebój!

—b—

